

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

22e JAARGANG.

No. 9.

DONDERDAG

27 NOV. 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS VAN 1 OCTOBER TOT 31 DECEMBER 1919 / 1.50.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Weekverslag.

D. S. R. V. „Laga.” Bestuursamenstelling.

Delftsche Studentenbond.

Schietveren. „Soranus.” Bestuursamenstelling.

Debatingclub „Logika.” Idem.

Gedachten en Gedichten.

De Senaat en haar teeltkeuze.

De examenfuif, door O. M.

Uit Amerikaansche brieven, V, (slot).

Naar aanleiding van de jongste aanplakking voor T₁ en T₂, door Leo.

Parelen, door E. Strea.

Op . . . . .?, door Leo.

Vereenigingsleven.

Vrijz. Christ. Studenten Bond.

Bond van Rev. Socialistische Studenten in Nederland.

Ned. Chr. Studenten Vereeniging.

Electrotechnische Vereeniging.

Ingezonden.

Beste Ursula, door Bets over den Onderdeur.

Technische Hoogeschool.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Mededeelingen.

Feuilleton.

Engagementen. Studies door Willem Perk van Lith.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Weekverslag.

Corpsvergadering was Maandag.

De Senaat vraagt of zij gaan mag.

Er was natuurlijk tegenstand

Van Pan-Nederlandschen kant.

De Walen, die ik liever niet zie

— Aldus de Stewart der oppositie —

Hebben de Vlamen kwaad gedaan.

Dus moeten we niet naar Frankrijk gaan.

Toch gingen Dinsdag drie Senatoren

Met veel geld naar Straatsburg sporen.

Donderdag op Oudejaar

Danste men op en naast elkaar.

's Nachts na twaalf doffe slagen

Zong men Uren, Maanden, Jaren, Dagen.

Diërede en Cabaret

Dienden tot der leden pret.

In het Fransch — men verstond er geen steek van —

Zong meneer Borgia, alias Beekman.

Vrijdag voortzetting der feesten

Dronken waren ze als beesten.

Een Vries en een Prins kregen het te kwaad,

Het kroegbestuur kwam net te laat.

Er lagen gebroken ledematen

En een vreeselijke p... lucht was er achtergelaten.

Een stel kraaien stond er klaar

Voor wie lijksloeg aan de hoge bar,

En onder muziek van een dito Q

Haalden ze en begroeven ze U.

Zaterdag zijn veel lijken weer opgestaan.

Ze kwamen met bleke smoelen bij Pa en Moe aan.

Die vonden dat zoonlief veel op een geest leek

Dat was het einde van de feestweek.

Delftsche Studenten Roeivereniging „Laga.”

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

C. J. Huygen, President, Phoenixstraat 56.

H. J. Meerkamp van Embden, Secretaris, Oude Delft 21.

A. Dekker, Thesaurier, Zuidwal 7a.

J. Homan van der Heide, Commissaris, Vice-President.

H. G. Thal Larsen, Commissaris, Vice-Secretaris.

De Secretaris,

Delft, November 1919.

H. J. MEERKAMP VAN EMBDEN.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Delftsche Studenten Schietvereniging „Soranus.”

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. A. Wagenvoorde, Voorzitter.

H. A. V. W. Geesink, Secretaris.

B. H. Kimmel, Penningmeester.

S. Kramer, Vice-Voorzitter.

A. S. Geluk, Vice-Secretaris.

De Secretaris H. A. V. W. GEESINK,
Weimarstraat 129, Den Haag.

Delftsche Studenten Debating-Club „Logika.”

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

R. Hogendijk, Voorzitter.

A. F. G. Smit Jr., Secretaris.

J. W. Ernste, Penningmeester.

D. Schermerhorn, Bibliothecaris-Archivaris.

De Secretaris A. G. F. SMIT JR.,
Choorstraat 9, Delft.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De Senaat en haar teeltkeuze.

Waarom toch ben ik zoo droef de laatste dagen. Ik voel me verlaten, miskend en onbevredigd en ik weet maar niet waardoor! Zoo'n stemming heeft men in een bui van gekrenkte ijdelheid. IJdelheid?.... IJdelheid?.... IJdelheid werd Pschiechee toegezongen in haar hel, maar ik heb sinds lang niet meer van Couperus gelezen.... IJdelheid? Maar als ik dat woord hoor denk ik aan de Senaat! En nu plotseling, o wonder, weet ik ook van waar die landerige stemming. Ik ben n.l. *niet* voor de Senaat gevraagd.

Niet dat ik 't „gedaan” zou hebben en dat ik 't zoo prettig zou vinden met rood lintje om groenen te protegeeren, maar ik heb toch zonder veel zelfdunk altijd gehoopt een heel normale kerel te zijn. Ik heb toch twee oogen, twee ooren, vier armen en beenen en maar één neus één mond enz., en ik heb zelfs een heele mooie rok. En nu zijn ze allemaal stuk voor stuk in 't rooie kamertje geroepen en ik alleen niet. Nu! en dat is 't geloof ik dat me zoo droefig maakt. Ik denk er over nu maar voor het corps te bedanken, mijn lotgenooten en ik moeten wel verschrikkelijke onderkruipsels zijn.

EÉN VAN DE WEINIGE.

De examen-fuif.

Ze zaten rond de tafel te gnuiven,
Zes vrienden vol overmoed.
Ze waren gloeiend aan 't fuiven,
Zooals je na je examen doet.

Eerst werd er een portje gedronken,
Hoezee voor dit heerlijke nat,
Hevig werd daarbij geklonken,
Onder 't zingen van Io vivat.

Toen gingen ze deftig dineeren,
Op de Plaats bij Van der Pijl.
De ober bleef rond hen jongleeren,
Hij hield een oogje in 't zeil.

Ze waren vroolijk, maar ingetogen
De andere gasten waren vol lof,
Diep heeft de ober gebogen,
Misschien voor de fooi. Nou of!

Naar Scala trokken ze toen vol pret,
Daar zou men een uurtje toeven,
Tenminste, zoo had men met elkander gewed,
Het leek wel een beetje op snoeven.

De voorstelling viel erg in de smaak,
Ze begonnen hevig te applaudiseeren,
Ze waren wat vroolijk, dat was de zaak,
Zonder zich veel te geneeren.

Maar zoo waar, binnen een enkel kwartier,
Op straat lag het heele zoodje,
De uitsmijter wenkte voor zijn plezier,
Nog afscheid — met zijn pootje.

Dat was in de vorm van een krachtige schop,
„Der uit met die lastige studenten”,
Maar Pieter brulde luid om zijn pop,
„Zag, zal je me geve me cente”.

Getrouw hielpen ze elkander weer op de been,
Ze grabbelden naar hoed en naar jas,
Toen trokken ze juichend en joelend heen,
Voldaan, dat het zoo lollig was.

O. M.

„Uit Amerikaansche Brieven”.

V (Slot).

O, if love pours itself out over you and oozes through your
body, thrilling and prilling,
then the bells of joy of the soul, decorated with garlands of
rich-coloured flowers of joy, are ringing,
then the maidens are dancing for King Eros, who keeps a
banquet, because he has gained again a grand victory,
then the prince of the evil disappears, and hides himself
with his torch extinguished, in the remotest corner of your soul.
And you yourself,
you are laughing,
Kindness ducks bubbling up out of all the welbs of the soul,
Gladness sways cheerfully her sceptre, the soul is lighted and
enlarged, and a vociferous cheer declaims rustling through the
halls of the soul, thousandfold reverberated:

„Eros is King!”

Then take your beloved in yours arms, and kiss her, and deliver
yourself to the sweet voluptuousness and bliss, which you have
honestly obtained.

Then squeeze your second I against your body and quiver for joy, for:
Eros blesses You!

w.g. HENK KANIS.
Lk.

FEUILLETON.

Engagemanten.

Studies door WILLEM PERK VAN LITH.

La femme 's amuse.

Tooneel: Afternoon-tea in Haagsche gelegenheid. Men ziet
een hoek van de zaal met twee of drie tafeltjes voor drie of vier
stoelen. Een der tafeltjes, met vier open plaatsen, staat het dichtst
bij de toeschouwers. Aan de bezette tafeltjes snappend Haagsch
publiek. (Daartoe geschikt zijn gewone menschen, mits er veel
huwbare dochters, een enkele oude dame met lorgnon en twee of
drie doove oude heeren onder zijn.)

Als het scherm opgaat hoort men het ge-rabarbar van het pu-
blik, een fluweelige strijkjesmuziek, begeleid door lepeltikken en
knappen van geroosterd brood in kauwende monden.

(Treden op twee studenten, Fré voorop. Fré is een Leidsch
druktmakertje in een getailleerd pak met zakken van voren en
kieuwspleten van achteren. Hij is klein van figuur, loopt en praat
druk. Zijn neef Jan studeert te Delft. Hij is groot, zwaar gebouwd
en komt achter neef aan, alsof hij niet van plan was zich te
amuseeren.)

Fré. Nou.. zeg Jan.. daar maar hè? Ja, alles is vol, enfin...
Weinig uitzicht hier, zeg, en de omgeving ook niet bepaald riant.
Ga zitten. (zij gaan aan het open tafeltje zitten.) Rare club hier.
Thee maar, vindt je ook niet? (Tot den inmiddels verschenen
kellner) Twee thè complet, vriend. — En.. knaap! he! wat
sigaretten.. je rookt toch, Jan?

Naar aanleiding van de jongste aanplakking voor T₁ en T₂.

Koor (de proffen).

In naam van oranje! Nu is 't gedaan
Met jullie eeuwig op 't labbetje staan.
Van nu af zul je allen te saam
Naar onze fijne colleges toe gaan.
Dat eeuwig gespijbel hangt uit onze keelen.
Wij zullen je leeren je tijd te verdeelen.

Wederkoor (de studs.)

In naam van oranje! Heropen die labben!
Wat zijn dat nu verdraaid flauwe grappen?
Want, beste prof., U kunt toch wel snappen
Dat dit geen moppen zijn om te tappen.

In naam van oranje! Doe open de poort!
Van zoo'n dwinglandij heeft nog niemand gehoord.
Toe, doe maar weer open. We zijn dan weer blij:
Immers, beste professor, we studeeren toch „vrij”?

LEO.

Parelen.

Motto: Zoek de romantiek in de
samenleving.

Iederen ochtend, prompt 8 uur 12 minuten gaat de beneden-
deur van het bovenhuis open en wordt het raam boven twee hoog
links opgeschoven. Aan de deur verschijnt de tonnenvloot-admiraal,
boven zijne dochter Klasien, eene struische brunette in slordig en
bevallig négligé. Onze vlootvoogd stapt zijn 23 stappen naar den
waterkant, zet een hooge rug en kijkt trotsch naar zijn vloot, die
om 8 uur 15 in linie voorbij stevent. En hij heeft alle reden om
trotsch te zijn. Over die vloot is hij commandant. Alle kapiteins
groeten hem in het voorbijvaren eerbiedig, hoofd links, pruim in
den rechterwang. Klasien hangt uit het raam en blért van tijd tot
tijd „besjoer” (zoo'n ondeugende meid. N.B. de dochter van den
admiraal!) Alles heeft zijn reden, en Klasien, een lui meisje zou
niet om 8.12 aan het raam verschijnen, hadde zij niet haar hoofd
en hart verloren aan één der koene zoetwaterrotten. Hoe hij heet,
doet tot het verhaal niets af. Ik zal hem voor het gemak Con-
stantijn Théophile noemen, afgekort Okke. Okke dan is een pracht-
kerel. Hij draagt een pilowbroek, donkerblauw met bruine zitting,
halve laarsjes, gladgeschoren krachtige kaken, enkele dasspelden,
heeft een heldere oogopslag en weer of geen weer een pijp in zijn zak.
Klasien was ook niet verwerpelijk en het verhaal zou anders geen
slot hebben, hij was dus waanzinnig en, tot over de ooren verliefd
op haar. Hij dorst dan ook niet op te kijken, vooral niet
omdat de trotsche rijke vlootvoogd aan den kant stond. Okke was
een stille bescheiden jongen en hield meer van donkerte.

Enfin, de vloot was voorbij. Het opperhoofd keek eens beden-
kelijk naar de lucht. Hij vreesde voor een stormpie uit de kwade
hoek, (n.l. vanaf de Gistfabriek) en ging dus snel naar binnen.
Klasien had ook haar hoofd teruggetrokken, verwisselde snel van
toilet en kwam in een lief ochtendjaponnetje beneden, vleide zich
tegen haar vader aan en zei „Pa”. Verder niets. Pa begreep er
dan ook niets van, dacht niet veel goeds van dat mallootige
vrouvolk en zei dus maar niets. „Hè, Pa”. Ja nu was het duidelijk.
Zij was verliefd. „Okke”. „Wat” riep Pa „die windbuil”. „Nee
pa, de vlootkapitein”. Nooit. „Hè Pa”. „Nooit. Ik zal wel waar-
schuwen als je verliefd moet worden en een jou passende echt-

Jan. Training.

Fré. O.. Geen sigaretten dan.

Jan. Voor je eigen.

Fré. Natuurlijk — wel sigaretten. Ja.. baas! wel sigaretten —
geen bocht hoor. Bachis, heb je dat? Mooi. (Fré gaat de om-
geving op zitten nemen.)

Jan. Zeg... Heeft de ouwe heer je schulden nou betaald? —

Fré. Zie je daar dat meisje bij die oude knar zitten? Dat is
dat meisje Lansknacht, dat niet in onze dansclub mocht komen.

Jan. Waarom?

Fré. Pegels te veel en een beetje.. hm, hm. Rutjepuppuk.
Niets om mee te dansen. Alleen geschikt om naar huis te brengen,
als ze verkouden is en goed ingepakt. Dan praat ze tenminste
weinig en zie je der gezicht niet. Ze is trouwens jong en er kan
nog veel aan gedaan worden. Maar onze dansclub is geen onder-
wijs-inrichting.

Jan. Dansclub is een heele goede opvoeding. Je leert er..

Fré. Jajaja. Je leert buigen en draaien. Ken ik al lang. — Van
zoo'n kip leer je niks. Of misschien alleen maar hoe je later met
de meid om moet gaan.

Jan. Praat niet zoo hard. Er zitten zich al zes menschen te
ergeren.

Fré. Haar pa ook?

Jan. Die zit een beetje te ver af.

Fré. Dan zal ik wat harder moeten praten.

Jan. Als je het probeert, sla ik je neer.

(Gelukkig komt de bediende met thee en schalen lekkers aan.
Jan likt zich de lippen en begint onmiddellijk te eten.)

Fré. Nou moet je toch eens kijken, stuk neef, daar zit me een
meisje mij gewoon in mijn gezicht aan te kijken.

genoot opzoeken." Klasien bleef in een krampsnik op de canapé liggen en Pa zeer tevreden over den indruk zijner woorden verwisselde zonder een woord te spreken van das en boord en ging wandelen.

Okke was ondertusschen doorgevaren en zocht zijn weg alleen, vertrouwend op kompas, zon en maan, zijn goed gesternte en de grachtnamen. Ik mocht 'm graag. Het type van een flinke kerel, zooals men tegenwoordig weinig meer ziet, afschaffer van sterke drank, tenzij in pralines, vreesde geen slecht weer op 't water, hield van een frisschen wind, liefst van achteren als hij aan het roer, liefst van voren als hij op de voorplecht stond. Maar gij zult zeggen, genoeg over dien man, en wat meer over Klasien, maar ik ben aan 't woord en u niet, dus lees door of schei uit, het verhaal en Okke zullen hun weg vinden.

Niet moeilijk is het om te raden, dat Okke aan „haar" dacht. Hij dacht aan haar, als hij tegen een brug aanvoer, dacht aan haar als hij naar een meisje keek, dacht aan haar als hij een sigaar bij het brandende eind in zijn mond stak, enz., enz. Zijn makkers, die had hij vele, begonnen hem vervelend te vinden, en scholden 'm uit. Maar dat kon 'm niks schelen. Maar hij begreep, hij mocht niet te lang aan haar denken, en dacht er reeds over zich op een ander te verlieven, maar het leek hem financieel beter zich door zijne liefde te laten leiden en eens naar zijn superieur toe te gaan, zoo gezegd, zoo gedaan. 's Avonds begaf hij zich naar zijn schoonvader in spe. Wij zullen kort zijn. Hij werd de trap afgegooid, en ging buiten tegen de deur trappen, zoodat de buurt overeind kwam. Dat was minder prettig, Klasien hield beekjes. Pa stak nijdig 't hoofd naar buiten, na eerst tegen de dichte ruit zich gestooten te hebben en schreeuwde: „ga weg, vlerk. Kom eerst eens met een zak met duizend knaken terug en dan zal ik je misschien met liefde ontvangen." Toejuichingen van de buurt. Pa dankte bescheiden. Okke ging dadelijk naar huis en ter kooi. Daar kon hij rustig nadenken. Duizend knaken! Geen kleinigheid. Hij dacht. In deze betrekking kon hij ze niet binnen korten tijd overleggen. Wat dan. Tramconducteur, lakei, kwartjesvinder. Neen. Veel beter, hij zou op de groote vaart gaan. Dus stapte hij den volgenden morgen naar het Delftsche bootje en sprak zoo maar den kapitein aan. Kapitein was hij zelf ook, maar hij zou incognito werk zoeken. „Kapitein, ik kan roeien, een beetje zwemmen, knooien aanzetten, versjes opzeggen, koper poetsen, een kaartspel doorscheuren, enz., enz." Dan ben jij de man, die ik zoek, een kloek man, die het hek kan sluiten, kaartjes verkoopen en domineeren. Ik herinner mij nog, toen ik in de haven van Havanna lag . . ."

De rest zal ik u sparen. De kapitein was een oude zeerob, die de heele wereld had rondgezwommen, naar zijn verhalen te oordeelen. Aan alles wat hij zag, wist hij een haven vast te knooien.

Okke was dolgelukkig. Het salaris was groot, het bedrag zal ik u kiesheidshalve verzwijgen. De wereld lag voor 'm open. Hij kon gouden bergen verdienen. Bovendien, had hij gehoord, oefenden al deze kapiteins een weinig zoetwater-rooverij uit. Zijn vader was groos op 'm, alleen zijn moeder pinkte een traan weg. Den volgenden dag moest hij reeds vertrekken. De heele familie hielp 'm bij het in orde brengen zijner uitrusting: een winterpak, een zomerpak, een net pak, een smoking, een zakbijbel, alles bij elkaar een groote kist vol.

Den heelen nacht droomde hij van schipbreuken, Klasiena, ruw weer, zeeslangen. Den volgenden dag brachten de familie en kennissen hem weg. Klasiena had 'm door haar broertje een zakje bazeltjes laten brengen, zijn pa gaf 'm kruikje jandoedel mee. Tegen zeeziekte. Eerste teleurstelling. De kapitein vertikte het, om de heele uitrusting aan boord te nemen. Of hij gek was. 's Avonds kwam hij weer terug. Hij moest zich schikken. Familie woedend. Gingen een beetje dringen, waarop de kapitein een handspaak nam, „wat donders in de haven van Rangoon . . ." Baliekluyvers in de buurt kregen interesse in het geval, schoven hun pruimen naar de andere mondhoek of staken ze in hun zak. De rust keerde weer. Okke sloot de hekken. Geweeklaag der familie. Hoezee's en matrozendans door de baliekluyvers. Vaarwel Delft! De kapitein onder-

Jan (met volle mond). Als ze maar niet naar mij kijkt.

Fré. Onmogelijk, ze zit te lachen.

Jan. Zeker om jouw brutale gezicht.

Fré. Of om jouw volle mond. — Heb je wel eens opgelet, dat nette meisjes in dit soort gelegenheden de jongelui veel onhebbelijker fixeeren dan . . . He, daar heb je je clubgenoot Kalis met zijn meisje.

Jan. Met Mien? Allemachtig, dat is aardig.

(Jan slikt snel de taart, die hij bezig was te verwerken, in. Beiden staan half op, geagiteerd, maar deze agitatie kan onmogelijk aan vriend Han Kalis te wijten zijn. Het is een geweldige sul van een jongen met domme oogen en een eenigzins gebogen lummelige houding. Zijn meisje, Mien, is, van verre gezien, een trotsch en knap kind van negentien frissche jaren. Zij komen op het eenige leege tafeltje toe, dat waar Fré en Jan aan zitten.)

Fré (bijna juichend.) Ze komen hier naar toe! Dag Mien, dag eh . . . Komen jullie bij ons zitten? Da's aardig.

Han. Besjoer, besjoer —

Mien. Dag Jan. Dag . . . eh . . . Frederik.

Fré. Juist, Frederik, dat heb je goed onthouden van onze laatste dansavond. — (kleine pauze van verlegenheid.)

Mien. Zeg, ik weet niet wat jullie doen, maar ik ga zitten. (de anderen zetten zich ook.) Ik heb vannacht van je gedroomd, Jan, ik had zoo'n flauw idee, dat ik je zou ontmoeten.

Han. Daar heb je me niks van gezegd (de ellendeling praat lijsig.)

Mien. Ik mag droomen van, wie ik wil. Al wou ik van hem droomen (met het hoofd naar Frederik wijzend.)

Fré. Haha! die is goed . . .

Mien. Han, daar is de kellner.

Fré. (voorkomend) Wat gebruik je, Mien.

richtte Okke van diens verplichtingen, legde hem de werking van de pijp uit.

„In de haven van Vigo . . ." „In de haven van Tampico . . ." met bekwamen spoed ging de boot zijn weg. Okke dook in het voor-onder, zocht het kruikje op en dronk het in één teug leeg, als medicijn tegen mogelijke zee-ziekte, (let wel, anders was hij onthouder). Daarna weer naar dek. Maar het schip slingerde nu hevige. Drie keer was hij bijna boven, drie keer viel hij weer naar beneden. Ten slotte kwam hij op het dek, zag een kinderwagen en smet dien over boord. „Vrouwen en kinderen eerst". De kapitein kwam aangerend. „Wat bliksems, onder de linie . . ." Okke kon zich door het noodweer bijna niet op de been houden en ging een oud heertje lastig vallen, „man, ben jij belatafeld, je bent dronken, in het jaar '95 in de haven van Archangel . . ." Okke liet zich veel zeggen, mais il y a des frontières, dronken! Dat was te veel. Dat vond de kapitein ook. Juist toen Okke een juffrouw over boord wilde duwen, gaf de kapitein hem een wel gerichte schop achter het rechteroor en Okke spoelde over boord. De boot spoedde zich door en was weldra een stip aan de horizon. „In de haven van Durban . . ." Eeh Laga boot redde 'm en gaf 'm bij een boer in bewaring.

Toen Okke den volgenden dag met een zwaar hart, hoofd en beenen in Delft kwam, wachtte hem den grootsten slag. Klasien was in dien tusschentijd met een kruidenier gehuwd. Dat was de genadeslag. Constantje Théophile vatte zijn oude beroep weer op. Juist was er eene plaats vrij door het overlijden van een zijner collega's. Maar hij was sedert een zuurpruim, lachte nooit meer, haatte de vrouwen en werd lid van de „Dierenbescherming."

O. STREA.

Op . . . . . ?

Bei zijn handen in zijn zakken,
Waar hij komt en waar hij gaat,
Of hij naar 't college wandelt
Of voor 't open treinraam staat,

Jas los, vest los, laat maar waaien,
Wat komt dat er ook op an,
Wat kan mij de wereld schelen
Zegt 't facie van den man.

En zijn mooie gulden hairen
Wapp'ren als maar in den wind.
Zie, hoe mooi toch teruggekamd is
Al dat haar van onzen vrind.

En dat wapp'ren gaat gepaard
Met iets derg'lijks van zijn baard,
Dewelke reeds alom vermaard,
Wijl het scheren niet meer waard.

D'eene vindt 'em artistiek,
D'ander noemt 'em bolsjewiek,
Een derde vindt 'em toch wel chic
Want hij is zoo specifiek
'n Vierde zei wat satiriek :
„Slechts een beetje excentriek." —
Maar de overgrootte kliek,
Lacht zich om het heerschap ziek.

LEO.

(Zie verder Tweede Blad).

Mien. Dank je, daar zorgt Han wel voor.

Han (tegen den bediende.) Twee thee met koekjes.

Jan. (op zijn stoel draaiend) De tafel zal vol worden met vier van die schalen.

Fré. Nou, Jan heeft anders aardig in mijn portie gewerkt.

Mien. Heel goed hoor, Jan. Raceroeiers moeten goed gevoed worden. Winnen jullie het, dit jaar op het Noordzeekanaal?

Jan. Vast.

Mien. Nou, ik kom supporteren. — Han, we gaan naar Amsterdam Donderdag over een week; ik ga bij oom Arthur logeeren. Als ik „Hup Lagaai" roep van de kant, vlak voor de finish, Jan span je je dan in?

Jan. (kinderlijk) Dan trek ik me dood.

Fré. Ga mee Mien, dan gaan we samen naar de begrafenis.

Mien. Dank je. Ik hou meer van bruiloften.

Fré. Een bruiloft is alleen maar leuk, als je zelf geïnteresseerd bent.

Mien. Ja dat is het, denk je ook niet Han-lief? — Maar dat zal dan ook het laatste pretje van mijn leven zijn. — Jan, wil jij vanavond onze derde man zijn, op Scheveningen?

Jan. (smartelijk) Spijt me wel zeg, ik ben in training, moet om negen uur naar Delft terug.

Mien. (ineens koel) O, (zij keert zich om, om het publiek op te nemen.)

Fré. Gaan jullie naar de Pier vanavond? (Mien negeert hem, Han neemt de thee van de kellner aan.)

Fré. Aannemen! Breng je mij een port.

(Aannemer neemt 't een en ander weg en verwijdert zich.)

Mien (tegen haar verloofde.) Wacht Han-vent, ik zal je eens

ADVERTENTIEN.

N.V. Kleermakerij E. Staal

Dir. C. E. C. PIETERSE

's Gravenhage, 'Lange' Houtstraat 20

Telefoon No. H. 3535.

*High Class Tailors.**Opening Winter-Saison.*COUPEUR MET STALEN-COLLECTIE DOOR HET GEHEELE LAND TE ONTBIEDEN.
UITSLUITEND PRIMA ENGELSCHES STOFFEN.

TER OVERNAME AANGEBODEN:

1 Teekenplank 100 × 150 met schraag,
te samen voor f 10.—. Benevens:

1 Teekenplank 60 × 70 en divan.

Adres: FREDERIK HENDRIKSTRAAT 4.

DRINKT:

Grog van B. A. M. Arak(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!**Uitzending van DINERS**

van af 85 cents.

Dagelijks verkrijgbaar NASSI-GORENG.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleeft aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

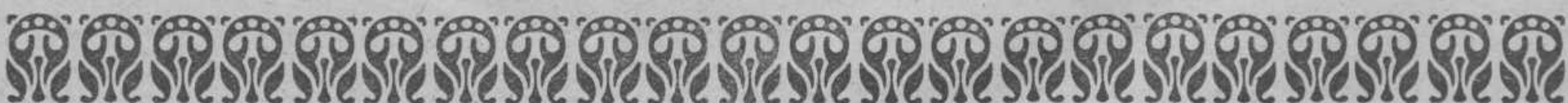
TECHNISCH STUDENTEN TIJDSCHRIFT.

Het T. S. T. is het orgaan van het Delftsche studie leven. Redacteuren worden benoemd met medewerking van alle Vakverenigingen van Studeerenden. Oorspronkelijke bijdragen. Verslagen van excursies, vergaderingen. Uitgewerkte examenopgaven. Eindexamen-ontwerpen. Boekbesprekingen. Technische bijlagen. Nieuwe rubriek: De Ingenieur in Ned.-Indië. Lijsten van, door Hoogleraren aanbevolen, boeken. Goede illustraties.

Abonnementsprijs f 5,— per jaargang (f 3,— voor de eerstvolgende 6 nummers).

Studenten van alle faculteiten steunt Uw eigen studie-orgaan; weest er trotsch op, dat zoo'n blad bestaat. Abonneert U nog heden!

Administratie-adres: Binnenwatersloot 33.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
27 NOVEMBER 1919. No. 9.

VEREENIGINGSLEVEN.

Vrijzinnig Christelijke Studentenbond.

Afdeeling Delft.

3e CURSUSLEZING van Prof. Dr. K. H. ROESSINGH, over:
„Individualisme en Christendom”, op Dinsdag 2 December 7:30,
Nutsgebouw. Woensdag 3 December acht uur „grootte sectie”.
(Inleiding over: „Stemming en Daad”), op Oude Delft 171.

De Secretaris,
C. A. H. MULDER.

Bond van rev. Socialistische Studenten in Nederland.

Afd. Delft.

Door het referendum is bovenst. naam aangenomen. De huish.
vergadering heeft besloten eens per maand bijeen te komen ter
bespreking van een of ander boekwerk. Belangstellenden zijn hier
steeds welkom. Nadere inlichtingen verstrekt ondergeteekende.

Nieuwelaan 42.

E. DIKKER, Secr.

Nederlandsche Christen Studenten Vereeniging.

Afdeeling Delft.

Donderdag 4 December des avonds 7¹/₂ uur, in het Nut, Oude
Delft 48. HUISHOUDELIJKE VERGADERING.

J. BERGMANS, Secr.

Electrotechnische Vereeniging

te Delft.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten voor het nieuwe Bestuur:

D. C. Schumm,	President.
W. Hondius Boldingh,	Secretaris.
J. H. Reiseger,	Penningmeester.
E. Stapff,	Bibliothecaris.
W. O. Julius,	Afgevaardigde C. C.

Voor de Verificatie-commissie:

J. H. Reiseger.
G. Riemer.
J. van der Vegt.

inschenken. En je mag deze gebakjes nemen, daar hou ik toch
niet van.

Han. Mag ik ook zoo'n roomhorentje?

Mien. Bah, wat een smaak voor een jongen! Nee, die mag je
niet. — Niet zooveel boter nemen, aap!

Fré. (lacherig, de aandacht trekkend) Je zit leelijk onder de
plak, Kalis.

Han. Nou, ik kan er tegen.

Mien. (tegen Jan.) Schrijf je nog wel eens in de „Revue der
Sporten”?

Jan. Ik? O, misschien bedoel je mijn neef uit Amsterdam.

Mien. (plotseling bijna toonloos.) God, ik dacht, dat jij dat was.
(De kellner brengt Fré een glas port en vraagt.)

Kellner. Hebben de dames en heeren misschien een bijzon-
dere wensch voor het orkest?

Fré. (neemt een groote slok Port) Nee, ik ben niet muzikaal.

Kellner (verder vragend) U misschien, mijnheer?

Jan. (voor zich heen brommend.) Laten ze het Lagalied spelen.

Mien. (begint hartelijk te lachen, zoodat Jan verrukt opziet.)

Zeg maar, dat ze Good Byce spelen. — (kellner heen.)

Fré. (na nog een slok Port genomen te hebben, moedig.) Doe
je veel aan muziek, Mien?

Mien. Ik hou erg van Mozart.

Fré. O, daar heb ik geen verstand van.

Jan. Ja Mien, jij moet niks van Beethoven hebben, hè..

Mien. (vriendelijk tegen Jan, terwijl ze met haar hand even
die van Han aanraakt) Nee, Han is dol op Beethoven, maar dat
is mij te zwaar.

Jan. Maar het is toch diep en doorvoeld...

Mien. Stil nou over die ouwe knarren, als ze een moppie

INGEZONDEN.

Beste Ursula!

Mensch, ik heb het zoo druk tegenwoordig. Je raadt nooit
waarmee, niet in een keer en niet in honderd keer. Wij hebben
een kransje gesticht. Eenig, zeg! Ik hoor je al zeggen, die Oude
Bets, hoe ouder hoe gekker, ze was altijd zoo verzot op kransjes. Maar
dit is eigenlijk geen kransje, dit is een club. Nou mot je 's hooren,
hoe die hiet. „Revolutionnair Socialistische Huismoeders Club.”
Fijn, hé? Nou ben ik wel niet moeder en ook niet socialistisch,
maar wel revolutionnair. Ik wil $\frac{7}{8}$ van het geld van mijn man
hebben en niet $\frac{3}{4}$. O, het is zoo'n uitbouter. En ik wil 2 boeien hebben
en één vrijen dag in de week. Alles de schuld van 't Kapitaal.
Ik heb gehoord dat Marx dat zeide. Is dat niet die man van het
dienstbodenbureau? Nou maar dat kransje dan. Zoo gezellig. Eenig.
Om 8 uur 's avonds begint 't. Adelheida en Sophie komen ook.
Je weet, ik mag Sophie eigenlijk niet. Zij heeft het achter der
mouw, maar is fel op 't Kapitaal gebeten, dus mag ze meedoen.
Iedere keer lezen wij een boekje uit, behalve als wij niet klaar
komen. Jet was het er verleden niet mee eens en die mag dus
niet meer mee doen. Wat verbeeldt dat schepsel zich wel.

Ieder keer als wij „Kapitaal” zeggen roepen wij allemaal „Hu’
en draaien met de oogen. Mensch, het is fijn. Verleden is er een
heusche bolshevik bij ons geweest. Hij praatte zóó mooi. Over van
alles. En knap. Ik weet niet meer wat. Maar wij waren aangedaan en
hij ook aan het einde van den avond. Hij zei „zus” tegen mij.
Maar hij rook een beetje naar de anisette. Dat mocht ook wel,
want hij heeft een halve flesch opgedronken. Ik heb mijn man dien
avond met een kwartje op zak de deur uitgezonden, maar doe ik
niet meer, want hij is pas om 11 uur thuis gekomen. Nu maar zeg
doe je mee. Volgende keer lezen wij „Sozialistische Weltanschauung,
Hundenpflege und Matematik”.

Dag.

BETS OVER DEN ONDERDEUR.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

De privaats-docent Dr. A. Toxopeüs zal het college „Elliptische
functies” aanvangen op Woensdag 26 November 1919 in zaal 4
van het Hoofdgebouw, 's avonds van 5—6 uur.

Mededeelingen.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

De Secretaris van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde
heeft aan hen, wier aangifte voor het a.s. Candidaats-examen door
hem is ontvangen, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand, die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze
mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten
spoedigste kennis.

spelen. (Het orkest vangt de Good Byce aan. Mien, glimlachend,
het hoofd iets schuin naar boven, neuriet mee, bij het refrain
zachtjes met de woorden erbij. Jan en Fré zien naar haar met
schitterende oogen. Fré drinkt zijn port uit.

Fré. Die port is goed. — Zeg rooken jullie? Jij Mien?

Mien. Dank je. Nee, jij ook geen meer, Han. Roep den be-
diende, we gaan weg. (Han tikt an zijn kopje, de kellner komt,
hij betaalt.)

Fré. (zacht tegen Jan.) Twee pick. Dat heb je, als je ge-
ëngageerd bent.

Jan. (eveneens, iets harder) Bleef het daar maar bij.

Mien. Wat zei je, Jan?

Jan. Niets bijzonders.

Mien. Onderonsje. Nou, nu kunnen jullie elkaar zooveel ge-
heimen toevertrouwen als je wilt. (Jan een hand gevend) Dag
Janneman, hou je maar taai, hoor, in de boot. (met een knikje
tegen Fré) Good byce.

Han. Tot morgen, Jan, op de kof. — Saluut, zeg.

(Jan en Fré groeten. Beide gelieven af. De studenten zetten
zich weer.)

Fré. Een knap meisje, die Mien.

Jan. (stug) Ja. (kijkt op zijn horloge) Vijf uur.

Fré. (vriendschappelijk) Ja, we moeten eens weg, vindt je niet?

Jan. Betaal jij even voor ons beiden?

Fré. Twee gulden betalen en toch niet geëngageerd. Wanneer
denk jij nou eens over een engagementje?

Jan. (kijkt hem dreigend aan) Als je me nou...

(Het scherm bedekt de rest met den mantel der liefde.)

Einde.

Voorhanden in de Technische Boekhandel
en Drukkerij J. Waltman Jr., Binnenwatersloot 33-35:

Het nieuwste boek van
HANS MARTIN
DE MENSCHAAP.

Een onwaarschijnlijk verhaal.

Prijs ingenaaid *f* 1,90.

Gebonden *f* 2,50.

Schrijver van: Malle gevallen, 8e druk.

Danseresje, 5e druk.

Dwaze en ernstige invallen, 2e druk.